

Sigfrid Benjamin Törmänen (22.07.1814-17.11.1880) ja hänen jälkeläisensä

Vuonna 1840 Kuusamosta perheensä kanssa Pudasjärvelle muuttanut Benjamin Törmänen asettui asumaan hyvin väkirikkaaseen Kelahaaran taloon. Muuttajien toimeentulo ei liene ollut kehuttava. Tulijat olivat aluksi huonemiehinä. Benjamin katseli kuitenkin parempia elinmahdollisuuksia. Tuohon aikaan oli tavallista, että taloja jäi asumattomiksi, koska ei pystytty maksamaan maaveroja. Kuukasjärven talo rapean kymmenen kilometrin päässä Kelahaarasta oli tällainen. Vanhin poika Johan sai hankituksi asukasoikeuden taloon 1853. Täällä Benjamin ja vaimonsa Caisa asuivat kuolemaansa saakka. Benjamin kuudesta lapsesta neljä poikaa pääsi aikuisikään. Nämä eivät pystyneet pitämään taloa itsellään, mutta sukunimi Kuukasjärvi talosta jäi heille. Lopulta talo päätyi 1880-luvulla puutavarayhtiölle, joka myi sen edelleen puoliksi Koivukangas- ja Lohi-nimisille miehille.

1880-luvulla kolme poikaa, Johan Henrik (s. 1834), Anders (s. 1945) ja Jakob (s.1850) lähtivät perheineen Amerikkaan. Suomeen jäivät vain Johanin vanhin tytär Brita Maria (s. 1857) sekä poika Sigfrid (s. 1839).

Brita Maria oli kahdesti naimisissa. Daniel Puhakan kanssa hänellä oli kaksi lasta ja Mikko Kilpeläisen kanssa kuusi. Brita Maria (Maija) asui koko ikänsä Kelankylässä.

Sigfrid Gustaf (Sihveri) Kuukasjärvi asui muutamia vuosia edellä mainitussa Kuukasjärven talossa. Täältä johti vilkkaasti käytetty noin kymmenen kilometrin pituinen reitti Sarajärvelle. Siellä ilmeisesti autioitui Mainion kruununtorppa ja Sihveri muutti perheineen sinne 1870 luvun lopussa. Sihveri ja vaimonsa Anna Greta olivat ilmeisen toimeliaita ihmisiä. He laittoivat Mainion hyvään kuntoon ja maailmaan viisi tytärtä sekä neljä poikaa. Vain yksi poika kuoli lapsena, mikä oli silloin harvinaista. Perheen elämä vakiintui Mainioon, jossa Sihveri kuoli 1924.

Suomeen jääneet kaksi Benjaminin jälkeläistä ovat olleet varsin sikiävää sorttia. Vaikka luetteloissani ei ole vielä läheskään kaikki henkilöt, on heitä kuitenkin jo tuhansia. Suomalaisen henkilöjärjestelmän oloissa kaikkien kirjaaminen ei ole vaikeaa. Se vaatii vain työtä.

Amerikkaan muuttaneista suvun jäsenistä minulla on kovin vähän tietoa. Tietojen hankkiminen on paljon vaikeampaa.

Käsitykseni on, että Benjamin Törmäsen jälkeläiset ovat viimeksi kuluneiden puolentoistasadan vuoden aikana olleet tavallista perusväestöä Ranuan ja Pudasjärven kairoissa. Ilmeisesti Benjaminin geeneissä on saatu kohtalaisesti tomeruuttakin. Uskalsivathan monet lähteä hakemaan parempaa toimeentuloa rapakon takaa.

10.7.2010

Jorma Kuukasjärvi

jorma.kuukasjarvi@pp2.inet.fi